

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou **v právní věci žalobce I. M., bytem P., proti žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 9. 2009, č. X, **o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod,**

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalované. Žalovaná napadené rozhodnutí zdůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov ze dne 21. 10. 2009 poklesla schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 45%, žalobce není plně invalidní a nadále mu náleží částečný invalidní důchod.

Žalobce ve své žalobě namítal, že celý život pracoval jako kameník a nyní tuto profesi není schopen vykonávat. Napadeným rozhodnutím nebyl žalobce shledán plně invalidním, přitom podle poslední lékařské zprávy je jeho zdravotní stav horší, než když byl uznán plně invalidním. Ortoped navrhl žalobci operaci kloubu, žalobce má nemocné

kosti a to se nezlepšil. Žádal posudkovou lékařku, která se mu nezdá objektivní, o to, aby mu potvrdila, že může pracovat, to však odmítla, že od toho tu není. Žalobce nemůže ze zdravotních důvodů ani vykonávat profesi řidiče autobusu, na kterou má třicet let oprávnění. Žalobce nemůže sehnat práci, nyní bydlí na ubytovně Červeného kříže, byt musel z finančních důvodů uvolnit. Žalobce poukazuje na to, že jeho spolubydlící pracují „na černo“ a dostávají životní minimum, nemusí ani platit poplatky. Žalobce požádal o přiznání plného invalidního důchodu anebo o potvrzení, že jeho zdravotní stav mu umožňuje pracovat.

Krajský soud si vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „PK MPSV“) v Ostravě. Ten byl vyhotoven touto komisí dne 11. 2. 2010.

Žalobce ve vyjádření ze dne 2. 3. 2010 vyjádřil nesouhlas s posudkem PK MPSV v Ostravě, uvedl, že je totožný s posouzením OSSZ Přerov a nemůže podle něj prakticky nic dělat. Žalobce požádal, aby soud vyslovil, zda je žalobce zdravý nebo nemocný.

Při jednání dne 6. 4. 2010 žalobce namítl, že posudek sice obsahuje všechny lékařské zprávy, ale nesouhlasí s ním, protože měl prasklý 5. a 6. obratel, bylo u něj zjištěno řidnutí kostí, upadl na schodech a nerovném terénu. Žalobce nemůže již vykonávat svou profesi, nemůže sehnat žádnou práci a podle pracovní rekondice v posudku nemůže nic dělat. Zdravotní stav žalobce se od doby, kdy mu byl přiznán plný invalidní důchod, zhoršil. Žalobce má postiženy veškeré klouby a kosti a teprve na tzv. tunelu mu přišli na další postižení.

Soud si vyžádal srovnávací posudek od PK MPSV v Brně, ten byl podán dne 27. 5. 2010 beze změny výsledného posouzení.

Žalobce ani s tímto posudkem nesouhlasil a namítal, že posudek není objektivní.

Dne 24. 8. 2010 při jednání soudu žalobce opětovně vyjádřil svůj nesouhlas s podanými posudky a doplnil, že jeho lékařka mu nedala potvrzení na žádnou práci, ani přes Úřad práce se mu nepodařilo sehnat práci. Žalobce se hodlá nechat vyšetřit v nově zřízené ambulanci pro chronické nemoci v Přerově. Další návrhy na dokazování žalobce neměl.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 30. 10. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov dne 21. 10. 2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ohodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kapitoly XV oddílu A položky 1 písm. b) o 35% s navýšením vzhledem k náročnosti povolání o 10% na celkových 45% a vyslovil, že žalobce není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ale jen částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Jako rozhodující příčinu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudkový lékař stanovil u žalobce poúrazovou artrózu pravé kyčle s omezením rozsahu pohybu o 1/3, kterou pro ostatní zdravotní postižení hodnotil maximem dané položky. Rekvalifikaci posudkový lékař viděl u žalobce jako nereálnou.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 11. 2. 2010 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobce ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky, z kompletní spisové dokumentace a z nálezů a zpráv vyjmenovaných v posudku.

Ve svém posudkovém hodnocení došla Posudková komise MPSV v Ostravě k závěru, že u žalobce šlo k datu rozhodnutí žalované 30. 10. 2009 o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který byl zapříčiněn středně těžkým postižením pravého kyčelního kloubu poúrazového charakteru. Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobce postižení uvedenému v kapitole XV oddílu A položce 1 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce nejedná o zdravotní postižení, které by odpovídalo hodnocení podle písm. c) nebo d) uvedené položky.

Z rozmezí 20-35% posudková komise stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce o 35% vzhledem k výše uvedenému a dále s ohledem na ostatní zdravotní postižení.

Vzhledem k námitkám žalobce k posudku, vzneseným ve vyjádření a při jednání soudu dne 6. 4. 2010, si soud vyžádal srovnávací posudek od PK MPSV v Brně.

Podle tohoto posudku ze dne 27. 5. 2010 nebyl žalobce shledán ke dni 30. 10. 2009 plně, ale jen částečně invalidní.

Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce stanovila tato komise vícečetná zdravotní postižení s rozhodujícím podílem poúrazové artrózy nosných kloubů pravé dolní končetiny a tento stav podrobně lékařsky popsala. Posudková komise řádně uvedla i to, že se zabývala i otázkou, zda rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce není jiné zdravotní postižení, avšak pro takové hodnocení nenalezla podklady v odborných nálezech.

Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce stanovila PK MPSV v Brně na 35% a s ohledem na profesi žalobce jako kameníka a dříve vykonávané profese a s ohledem na další postižení zvýšila o 10% na celkových 45%. V závěru komise uvedla souhlas s předchozími posouzeními zdravotního stavu žalobce. Posudková komise uvedla i pracovní omezení pro žalobce a to, jakých prací je schopen (práce lehčího charakteru za dodržení omezení uvedených v posudku s využitím dosažené kvalifikace - vyučený kameník, znalostí a zkušeností z dříve vykonávané praxe v dělnických profesích ve službách, případně v lehkém a stavebním průmyslu, obchodní činnosti, skladovém hospodářství apod. a je schopen zaučení).

Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobce postižení uvedenému v kapitole XV oddílu A položce 1 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb.

Skutková zjištění ve věci tedy učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov, z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 11. 2. 2010 a z posudku Posudkové komise MPSV v Brně ze dne 27. 5. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod, jehož přiznání je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudků Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 11. 2. 2010 a z posudku PK MPSV v Brně ze dne 27. 5. 2010, který závěry obou předtím citovaných posudků zcela potvrdil. Oba komisionální posudky podaly posudkové komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce a odbornými členy posudkových komisí byly též odborná neuroložka a odborný ortoped – tedy odborníci v oboru, do něhož jsou zařazena nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházely posudkové komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určily jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedly v posudku. Dospěly k závěru zcela shodně se závěrem posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla vícečetná zdravotní postižení s rozhodujícím podílem poúrazové artrózy nosných kloubů pravé dolní končetiny a tento stav podrobně lékařsky popsala, včetně zdůvodnění, proč za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce neshledala jiné zdravotní postižení.

Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce stanovila PK MPSV v Brně správně na 35% a s ohledem na profesi žalobce jako kameníka a dříve vykonávané profese a s ohledem na další postižení zvýšila o 10% na celkových 45%. V závěru komise uvedla souhlas s předchozími posouzeními zdravotního stavu žalobce. Posudková komise uvedla podrobně i pracovní omezení pro žalobce a to, jakých prací je schopen a že je schopen zaučení.

Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí přirovnala komise v souladu s výše uvedeným stav žalobce k postižení uvedenému v kapitole XV oddílu A položce 1 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Na tom se shodly všechny posudkové orgány.

Kapitola XV oddíl A položka 1 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, uvádí jako zdravotní postižení osteoartrózy - středně těžké postižení jednoho až dvou nosných kloubů s funkčním omezením pohybu v postižených kloubech o více než ¼.

Podle posudkového hlediska při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutno vycházet z klinického nálezu, lokalizace a rozsahu procesu, množství (počtu) postižených kloubů, omezení rozsahu kloubního pohybu, chybného postavení, nestability kloubů, doprovodných projevů v měkkých tkáních, svalových atrofií a pracovních omezení z toho vyplývajících. Stupeň RTG změn není podstatným posudkovým kritériem, posudkově významné jsou změny v zátěžové oblasti kloubů.

Posudkový lékař i obě posudkové komise uvedli zcela přesvědčivě důvody, proč hodnotili žalobce, i s ohledem na jeho další zdravotní postižení, mírou poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 45%.

Posudkový lékař i PK MPSV v Ostravě i Brně se shodli na rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a rovněž se zcela shodli na procentním ohodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně ze dne 27. 5. 2010, který byl stěžejním důkazem pro rozhodnutí soudu, za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Přitom aplikovala i shora citované ust. § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb.

Se všemi námitkami žalobce se Posudková komise MPSV v Brně v posudku ze dne 27. 5. 2010 vypořádala, včetně hodnocení ostatních zdravotních potíží a možnosti vykonávat původní profesi žalobce. Funkční vyšetření a využití lékařské zprávy neodůvodňovaly vyhodnocení zdravotního postižení žalobce jinak než středně těžkého.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 45%, jak je uvedeno výše, je nižší než 66% potřebných pro přiznání nároku na plný invalidní důchod. Podle závěru Posudkové komise MPSV v Ostravě i PK MPSV v Brně u žalobce nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek.

Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

K vyjádření žalobce při jednání soudu o finanční situaci, soud uvádí, že podle § 73 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, sociální péči zajišťuje stát pomoc občanům, jejichž životní potřeby nejsou dostatečně zabezpečeny příjmy z pracovní činnosti, dávkami důchodového nebo nemocenského zabezpečení, popřípadě jinými příjmy, a občanům, kteří ji potřebují vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nebo věku, anebo kteří bez pomoci společnosti nemohou překonat obtížnou životní situaci nebo nepříznivé životní poměry. Podle § 73 odst. 2 téhož zákona v oblasti sociální péče stát zajišťuje poradenskou a výchovnou činnost, zejména výchovu k odpovědnému rodičovství, k upevňování rodinných vztahů a k vzájemné pomoci mezi občany, především pomoci občanům těžce zdravotně postiženým a starým občanům, a poskytuje další dávky a služby.

Podle § 6 odst. 4 písm. l) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, okresní správy sociálního zabezpečení poskytují občanům a zaměstnavatelům odbornou pomoc ve věcech sociálního zabezpečení.

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 111/2006 Sb., o hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, každý má nárok na základní sociální poradenství vedoucí k řešení hmotné nouze nebo jejímu předcházení. Orgány pomoci v hmotné nouzi jsou pověřené obecní úřady nebo obecní úřady s rozšířenou působností (sociální odbor) a také krajské úřady.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, státní sociální podporou se stát podílí na krytí nákladů na výživu a ostatní základní osobní potřeby dětí a rodin a poskytuje ji i při některých dalších sociálních situacích. Státní sociální podpora se ve stanovených případech poskytuje v závislosti na výši příjmu. Podle § 2a odst. 1 cit. zákona orgány státní sociální podpory, které vykonávají státní správu podle tohoto zákona, jsou úřady práce a krajské úřady.

Právo na náhradu nákladů řízení žalobci nevzniklo, neboť v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, písemně ve dvojím vyhotovení.

V Olomouci 24. 8. 2010

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně